

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

18 janvier 2021

PROJET DE LOI**portant des dispositions diverses
en matière de justice****AMENDEMENTS**déposés en deuxième lecture
en commission de la Justice

*Voir:***Doc 55 1696/ (2020/2021):**

- 001: Projet de loi.
- 002 et 003: Amendements.
- 004: Rapport de la première lecture (Justice).
- 005: Articles adoptés en première lecture (Justice).
- 006: Rapport de la première lecture (Finances).
- 007: Articles adoptés en première lecture (Finances).

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

18 januari 2021

WETSONTWERP**houdende diverse bepalingen
inzake justitie****AMENDEMENTEN**ingediend in tweede lezing
in de commissie Justitie

*Zie:***Doc 55 1696/ (2020/2021):**

- 001: Wetsontwerp.
- 002 en 003: Amendementen.
- 004: Verslag van de eerste lezing (Justitie).
- 005: Artikelen aangenomen in eerste lezing (Justitie).
- 006: Verslag van de eerste lezing (Financiën).
- 007: Artikelen aangenomen in eerste lezing (Financiën).

03934

N° 6 DE MME GABRIËLS ET CONSORTS

Art. 26

Après l'article 26, insérer un chapitre 4/1 intitulé
*“Modification de l'article 21bis du Code d'Instruction
criminelle”.*

Nr. 6 VAN MEVROUW GABRIËLS c.s.

Art. 26

**Na artikel 26 een hoofdstuk 4/1 invoegen, met als
opschrift** *“Wijziging van artikel 21bis van het Wetboek
van Strafvordering”.*

Katja GABRIËLS (Open Vld)
Khalil AOUASTI (PS)
Philippe GOFFIN (MR)
Claire HUGON (Ecolo-Groen)
Koen GEENS (CD&V)
Ben SEGERS (sp.a)
Stefaan VAN HECKE (Ecolo-Groen)

N° 7 DE MME GABRIËLS ET CONSORTS

Art. 26/1 (nouveau)

Dans le chapitre 4/1 précité, insérer un article 26/1, rédigé comme suit:

“Art. 26/1. L'article 21bis, § 1er, alinéa 6, du Code d'Instruction criminelle, modifié en dernier lieu par la loi du 23 mars 2019, est complété par la phrase suivante: “Le greffe de la cour d'appel ou du tribunal compétent est chargé de la délivrance des expéditions et copies.”

JUSTIFICATION

Une discussion est née entre les greffiers et les parquets au sujet de la délivrance des copies de dossiers classés sans suite. Ces dossiers sont conservés par le ministère public. Il n'y a pas de disposition légale claire assignant la tâche de délivrer ces copies. Les greffiers estiment qu'ils ne devraient délivrer que des copies des dossiers pendants devant les tribunaux.

Depuis peu, certains greffes ont ainsi cessé de délivrer ces copies aux citoyens qui avaient pourtant obtenu l'autorisation du ministère public. Dans le passé, les greffes ont toujours accompli cette tâche et des droits de greffes étaient perçus sur les copies.

Il importe de clarifier légalement les choses, afin de garantir que les citoyens, les avocats et les compagnies d'assurance puissent obtenir une copie de toutes les enquêtes (y compris les enquêtes relevant de l'information) moyennant l'autorisation du ministère public, sur la base de l'article 21bis, § 1er, du Code d'Instruction criminelle.

Sur la base de l'article 21bis, § 1er, du Code d'Instruction criminelle, toute personne intéressée peut, à tout moment, solliciter l'autorisation du ministère public de consulter ou d'obtenir une copie d'un dossier. Une fois l'autorisation obtenue, le dossier est transmis au greffe du tribunal concerné (ou exceptionnellement de la cour d'appel concernée), auprès duquel l'intéressé peut en obtenir une copie après paiement des droits de greffe.

L'article 21bis, § 1er, alinéa 6, du Code d'Instruction criminelle stipule: “Les frais de toutes les expéditions et copies sont

Nr. 7 VAN MEVROUW GABRIËLS c.s.

Art. 26/1 (nieuw)

In het voornoemde hoofdstuk 4/1 een artikel 26/1, invoegen, luidende:

“Art. 26/1. Artikel 21bis, § 1, zesde lid van het Wetboek van Strafvordering, laatstelijk gewijzigd door de wet van 23 maart 2019, wordt aangevuld met de volgende zin: “De griffie van het bevoegde hof van beroep of rechtbank is belast met het afleveren van de uitgiften en afschriften.”

VERANTWOORDING

Er is een discussie ontstaan tussen de griffies en de parketten over het afleveren van afschriften van geseponeerde strafdossiers. Die dossiers worden bewaard door het openbaar ministerie. Er is geen duidelijke wettelijke bepaling waarin de taak van het afleveren van deze afschriften wordt toebedeeld. De griffies menen dat zij enkel afschriften dienen te maken van de dossiers die aanhangig zijn bij de rechtbanken.

Recentelijk zijn bepaalde griffies daarom gestopt met het afgeven van dergelijke afschriften aan de burgers die daarvoor nochtans de machtiging hebben verkregen van het openbaar ministerie. In het verleden hebben de griffies deze taak altijd vervuld en werden er griffiebelasting geïnd op de afschriften.

Het is van belang om een en ander wettelijk te verduidelijken teneinde te waarborgen dat burgers, advocaten en verzekeringsmaatschappijen een afschrift kunnen bekomen van alle onderzoeken (ook de opsporingsonderzoeken) nadat zij hiervoor toelating kregen van de procureur des Konings op grond van artikel 21bis, § 1, van het Wetboek van Strafvordering.

Op grond van artikel 21bis, § 1, van het Wetboek van Strafvordering kunnen alle belanghebbenden te allen tijde het openbaar ministerie verzoeken om inzage of afschrift van het dossier te verkrijgen. Eens de machtiging is verkregen, wordt het dossier overgezonden aan de griffie van de betrokken rechtbank (of uitzonderlijk hof van beroep), waar de betrokkene na betaling van de griffiebelasting een afschrift kan krijgen.

Artikel 21bis, § 1, zesde lid, van het Wetboek van strafvordering stelt: “De kosten van alle uitgiften en afschriften ten

à la charge des requérants, sous réserve de l'application des articles 28*quinquies*, § 2, et 57, § 2".

Il ressort des dispositions du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe que des droits d'expédition sont dus en cas de délivrance de copies de dossiers. Seuls les greffes peuvent percevoir ces droits.

Il est dès lors proposé de préciser dans l'article 21*bis*, § 1er, du Code d'Instruction criminelle que la délivrance des expéditions et copies se fait par le greffe de la cour d'appel ou du tribunal compétent.

Pour ce qui concerne les expéditions et copies visées au paragraphe 1er, alinéa 4, la disposition du paragraphe 1er, l'alinéa 5 de l'article 21*bis* reste d'application.

laste komen van de personen die ze aanvragen, behoudens bij toepassing van de artikelen 28*quinquies*, § 2, en 57, § 2".

Uit de bepalingen van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten blijkt dat er expeditierechten verschuldigd zijn als er afschriften van dossiers worden afgeleverd. Enkel de griffies kunnen deze rechten innen.

Wij stellen daarom voor om in artikel 21*bis*, § 1, van het Wetboek van Strafvordering nader te bepalen dat het afleveren van de uitgiften en afschriften gebeurt door de griffie van het bevoegde hof van beroep of rechtbank.

Voor wat betreft de uitgiften en kopieën voorzien in paragraaf 1, vierde lid, blijft de bepaling van paragraaf 1, vijfde lid van het artikel 21*bis* van toepassing.

Katja GABRIËLS (Open Vld)
Khalil AOUASTI (PS)
Philippe GOFFIN (MR)
Claire HUGON (Ecolo-Groen)
Koen GEENS (CD&V)
Ben SEGERS (sp.a)
Stefaan VAN HECKE (Ecolo-Groen)

N° 8 DE MME GABRIËLS ET CONSORTS

Art. 26/1

Après l'article 26/1, insérer un chapitre 4/2 intitulé *“Modification de la loi sur les extraditions du 15 mars 1874”*.

Nr. 8 VAN MEVROUW GABRIËLS c.s.

Art. 26/1

Na artikel 26/1 een hoofdstuk 4/2 invoegen met als opschrift *“Wijziging aan de uitleveringswet van 15 maart 1874”*.

Katja GABRIËLS (Open Vld)
Khalil AOUASTI (PS)
Philippe GOFFIN (MR)
Claire HUGON (Ecolo-Groen)
Koen GEENS (CD&V)
Ben SEGERS (sp.a)
Stefaan VAN HECKE (Ecolo-Groen)

N° 9 DE MME GABRIËLS ET CONSORTS

Art. 26/2 (nouveau)

Dans le chapitre 4/2 précité, insérer un article 26/2, rédigé comme suit:

“Art. 26/2. Dans la loi sur les extraditions du 15 mars 1874, il est inséré un article 13 rédigé comme suit:

Art. 13. Dans les relations avec le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord la détermination des autorités compétentes et la procédure d'émission et d'exécution des demandes de remise sont régies par les dispositions de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen sauf disposition contraire dans la Troisième Partie, Titre VII. Remise de l'Accord de commerce et de coopération entre l'Union européenne et la Communauté européenne de l'énergie atomique, d'une part, et le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, d'autre part, fait à Bruxelles et à Londres le 30 décembre 2020.”

JUSTIFICATION

Le 29 mars 2017, le Royaume-Uni a notifié au Conseil européen, en vertu de l'article 50 du traité sur l'Union européenne (TUE), son intention de se retirer de l'Union européenne.

L'accord sur le retrait du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord de l'Union européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique est entré en vigueur le 1er février 2020.

Suite à cet accord et durant la période de transition prévue par ce dernier, des négociations ont été menées entre l'Union européenne et le Royaume-Uni visant à la mise en place d'un cadre futur global de coopération. Les négociations ont abouti à l'accord de commerce et de coopération entre l'Union européenne et la Communauté européenne de l'énergie atomique, d'une part, et le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, d'autre part (ci-après “l'accord”), signé le 30 décembre 2020, et publié au Journal Officiel de l'UE le

Nr. 9 VAN MEVROUW GABRIËLS c.s.

Art. 26/2 (nieuw)

In het voornoemde hoofdstuk 4/2 een artikel 26/2 invoegen, luidende:

“Art. 26/2. In de uitleveringswet van 15 maart 1874 wordt een artikel 13 ingevoegd, luidende:

Art. 13. Wat betreft de betrekkingen met het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland wordt de aanwijzing van de bevoegde overheden en de procedure van tenuitvoerlegging en uitvaardiging van verzoeken tot overlevering geregeld door de bepalingen van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel voor zover niet anders bepaald in Deel drie, Titel VII. Overlevering van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland anderzijds, gedaan te Brussel en Londen op 30 december 2020.”

VERANTWOORDING

Op 29 maart 2017 heeft het Verenigd Koninkrijk, krachtens artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), aan de Europese Raad kennis gegeven van zijn voornemen om zich terug te trekken uit de Europese Unie.

Het akkoord over de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie is in werking getreden op 1 februari 2020.

Ingevolge dat akkoord, en gedurende de daarin bepaalde overgangsperiode, werden er onderhandelingen gevoerd tussen de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk met het oog op de invoering van een toekomstig globaal kader voor samenwerking. De onderhandelingen hebben geleid tot de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds (hierna “de

31 décembre 2020. Cet accord doit encore être approuvé par le Parlement européen avant sa ratification par l'UE.

Cet accord prévoit des dispositions relatives aux procédures de remise des personnes poursuivies ou condamnées (Troisième Partie, Titre VII de l'accord), largement inspirées du mandat d'arrêt européen. Ces dispositions sont d'application directe en droit belge.

Vu l'entrée en application provisoire de l'accord au 1er janvier 2021, une intervention urgente du législateur est nécessaire. En effet, bien que l'accord conclu par l'Union européenne soit d'application directe en droit belge et qu'il constitue la base juridique à la remise, il ne règle pas les aspects procéduraux internes qui sont propres à chaque État membre. En cas d'arrestation d'une personne recherchée par le Royaume-Uni sur le territoire belge, le risque existe que la personne doive être remise en liberté faute de base juridique certaine déterminant les autorités compétentes et la procédure applicable à son arrestation, son maintien en détention et les modalités de prise de décision quant à sa remise.

Or la loi de 1874 sur les extraditions applicable dans les relations avec un État tiers à l'Union européenne n'est pas compatible avec une procédure de remise telle que prévue par l'accord. Il convient donc de déroger à cette procédure.

Étant donné la similarité de la procédure avec celle du mandat d'arrêt européen, il est cohérent de rendre applicables les dispositions de la loi du 19 décembre 2003 relatives aux autorités belges compétentes et aux règles procédurales aux procédures effectuées en vertu de cet accord. Les conditions de fond et de forme pour l'émission et l'exécution des mandats d'arrêts, en ce compris l'utilisation obligatoire d'un

overeenkomst"), ondertekend op 30 december 2020, en bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie op 31 december 2020. Deze overeenkomst moet nog worden goedgekeurd door het Europees Parlement vóór de bekrachtiging ervan door de EU.

De overeenkomst omvat bepalingen betreffende de procedures voor de overlevering van vervolgte of veroordeelde personen (Deel drie, Titel VII van de overeenkomst), die grotendeels zijn geïnspireerd op het Europees aanhoudingsbevel. Die bepalingen zijn rechtstreeks van toepassing in het Belgisch recht.

Gelet op de voorlopige inwerkingtreding van de overeenkomst op 1 januari 2021, is een dringend optreden van de wetgever vereist. Hoewel de overeenkomst die is gesloten door de Europese Unie rechtstreeks van toepassing is in het Belgische recht en deze de rechtsgrond is voor de overlevering, regelt zij immers niet de interne procedurele aspecten die eigen zijn aan elke lidstaat. In geval van aanhouding van een persoon die wordt gezocht door het Verenigd Koninkrijk op het Belgische grondgebied, bestaat het risico dat de persoon opnieuw in vrijheid moet worden gesteld bij gebreke van vaste rechtsgrond die de bevoegde overheden en de procedure bepaalt die van toepassing is op zijn aanhouding, zijn handhaving in detentie en de modaliteiten inzake besluitvorming omtrent zijn overlevering.

De uitleveringswet van 1874, die van toepassing is binnen de betrekkingen met een derde land buiten de Europese Unie, is niet verenigbaar met een overleveringsprocedure bedoeld in de overeenkomst. Er moet dus van die procedure worden afgeweken.

Gelet op de gelijkenis tussen de procedure en de procedure van het Europees aanhoudingsbevel, is het logisch om af te wijken van de klassieke uitleveringsprocedure, en om de bepalingen van de wet van 19 december 2003 met betrekking tot de bevoegde Belgische autoriteiten en de procedureregels van toepassing te verklaren op de procedures uitgevoerd krachtens deze overeenkomst. De grond- en vormvoorwaarden

formulaire standard spécifique, sont quant à elles précisées dans l'accord et directement applicables en droit belge.

voor de uitvaardiging en de tenuitvoerlegging van de aanhoudingsbevelen, met inbegrip van het verplicht gebruik van een specifiek standaardformulier, worden gepreciseerd in de overeenkomst en zijn rechtstreeks van toepassing in het Belgische recht.

Katja GABRIËLS (Open Vld)
Khalil AOUASTI (PS)
Philippe GOFFIN (MR)
Claire HUGON (Ecolo-Groen)
Koen GEENS (CD&V)
Ben SEGERS (sp.a)
Stefaan VAN HECKE (Ecolo-Groen)

N° 10 DU GOUVERNEMENT

Art. 2.

Dans l'article 79, alinéa 6, du Code judiciaire proposé, remplacer les mots "le procureur européen et les procureurs européens délégués" par les mots "le procureur européen et les procureurs européens délégués désignés conformément à l'article 309/2".

JUSTIFICATION

Cet amendement répond à l'observation du Service Affaires juridiques et Documentation parlementaire de la Chambre.

Le ministre de la Justice,

Vincent VAN QUICKENBORNE

Nr. 10 VAN DE REGERING

Art. 2.

In het voorgestelde artikel 79, zesde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, de woorden "de Europese aanklager en de gedelegeerde Europese aanklagers" vervangen door de woorden "de Europese aanklager en de gedelegeerde Europese aanklagers die worden aangewezen overeenkomstig artikel 309/2".

VERANTWOORDING

Dit amendement komt tegemoet aan de opmerking van de Dienst Juridische Zaken en Parlementaire Documentatie van de Kamer.

De minister van Justitie,

Vincent VAN QUICKENBORNE

N° 11 DU GOUVERNEMENT

Art. 4

Compléter la phrase proposée de l'article 873, alinéa 2, du Code judiciaire par les mots "désignés conformément à l'article 309/2".

JUSTIFICATION

Amendement suggéré dans la note du Service Affaires juridiques et Documentation parlementaire à la Commission Justice en vue d'une rédaction uniforme, *cf.* article 156/1, § 1er, proposé, du Code judiciaire (article 3 du projet de loi), article 47^{quaterdecies}, alinéa 1er, proposé, du Code d'instruction criminelle (article 6 du projet de loi), article 47^{quindecies} proposé du même Code (article 7 du projet de loi), article 62bis, alinéa 6, proposé, du même Code (article 8 du projet de loi).

L'exposé des motifs précise en effet à plusieurs reprises que seuls le procureur européen belge et les procureurs européens délégués belges sont visés, comme l'indiquent les mots "désignés conformément à l'article 309/2 du Code judiciaire". Le projet de loi ne reconnaît en effet pas de compétences directement exerçables dans le système belge aux procureurs européens ni aux procureurs européens délégués des autres États membres.

Le ministre de la Justice,

Vincent VAN QUICKENBORNE

Nr. 11 VAN DE REGERING

Art. 4

De voorgestelde zin van artikel 873, paragraaf 2, van het Gerechtelijk Wetboek aanvullen met de woorden "die worden aangewezen overeenkomstig artikel 309/2".

VERANTWOORDING

Wijziging voorgesteld in de nota van de Juridische Zaken en Parlementaire Documentatiedienst aan de Commissie Justitie met het oog op eenvormige formulering, *cf.* voorgesteld artikel 156/1, § 1er, van het Gerechtelijk Wetboek (artikel 3 van het wetsontwerp), voorgesteld artikel 47^{quaterdecies}, paragraaf 1, van het Wetboek van Strafvordering (artikel 6 van het wetsontwerp), voorgesteld artikel 47^{quindecies} van hetzelfde Wetboek (artikel 7 van het wetsontwerp), voorgesteld artikel 62bis, zesde lid, van hetzelfde Wetboek (artikel 8 van het wetsontwerp).

De memorie van toelichting geeft meermaals aan dat het enkel gaat om de Belgische Europese aanklager en de Belgische gedelegeerde Europese aanklagers, "die worden aangewezen overeenkomstig artikel 309/2 van het Gerechtelijk Wetboek". Het wetsontwerp kent immers aan de Europese aanklagers of Europese gedelegeerde aanklagers uit andere lidstaten geen bevoegdheden toe die rechtstreeks kunnen worden uitgeoefend in het Belgische systeem.

De minister van Justitie,

Vincent VAN QUICKENBORNE